

bijlage

Landeninformatie - India

Datum
2 december 2021

Ons kenmerk
3589960

India

Deze herbeoordeling is uitgevoerd op basis van de volgende bronnen:

- Amnesty International
- Australische overheid: <https://www.dfat.gov.au/sites/default/files/country-information-report-india.pdf>
- Europese Dienst voor extern optreden (EDEO)
- Freedom House
- Human Rights Watch
- International Lesbian, Gay, Bisexual, Trans and Intersex Association (ILGA)
- UN Office of the High Commissioner of Human Rights (OHCHR)
- Reporters Sans Frontières
- World Press Index
- Rule of Law Index
- United States Commission on International Religious Freedom (USCIRF)
- US State Department

Er zijn geen (actuele) rapportages gevonden van het EASO, de Raad van Europa, andere lidstaten of de UNHCR welke bruikbaar waren voor deze herbeoordeling.

Freedom House geeft India in 2021 een algemene score van 67 van de 100. Dat is vier punten minder dan in 2020, acht punten lager dan in 2019 en 10 punten lager dan in 2018. De kwalificatie van India door Freedom House is daarmee teruggelopen van 'free' naar 'partly free'. Freedom House geeft India een score van 34 uit 40 op de dimensie 'political rights', gelijk aan die in 2020. In 2019 en 2018 was deze score 35. Op de dimensie 'civil liberties' geeft Freedom House India in haar rapportage van 2021 een score van 33 uit 60. Dat is 4 punten lager dan in 2020, 7 punten minder dan in 2019 en 9 punten lager dan in 2018¹. Deze teruggang is volgens Freedom House het gevolg van een meerjarig patroon waarin de hindoe-nationalistische regering en haar bondgenoten een leidende rol hebben gespeeld in het toenemende geweld en het discriminerende beleid tegen de moslimbevolking en het hardhandig optreden tegen uitingen van afwijkende meningen door onder andere de media, academici en demonstranten.

Freedom House houdt een aparte score bij voor het Indiase gedeelte van Kashmir². De algemene score van Kashmir is verder teruggelopen van 28 in 2020 naar 27 in 2021 ('not free'). In 2019 was de score nog 49 ('partly free'). Freedom House geeft Kashmir een score van 7 uit 40 op de

¹ <https://freedomhouse.org/country/india/freedom-world/2021>,
<https://freedomhouse.org/country/india/freedom-world/2020>,
<https://freedomhouse.org/country/india/freedom-world/2019>,
<https://freedomhouse.org/country/india/freedom-world/2018>

² Freedom House spreekt in de titel over 'Kashmir', maar in de rest van het rapport wordt overwegend gesproken over 'Jammu and Kashmir', evenals in andere rapporten. Jammu en Kashmir vormen samen een bestuurlijke eenheid ('union territory'). In deze herbeoordeling spreken we daarom verder over 'Jammu en Kashmir'.

dimensie 'political rights'. Dat is een punt lager dan in 2020. In 2019 was de score nog 22 uit 40. Op de dimensie 'civil liberties' geeft Freedom House Kashmir in haar rapportage van 2021 een score van 20 uit 60. Dat is dezelfde score als in 2020 en 7 punten lager dan in 2019. De algemene teruggang in 2020 was volgens Freedom House het gevolg van de abrupte intrekking van de autonomie van de regio doordat de deelstaat Jammu en Kashmir in 2019 door de Indiase regering in tweeën werd gesplitst, het uitstellen van parlementsverkiezingen en een hardhandig optreden door de veiligheidsdiensten, wat de burgerlijke vrijheden sterk inperkte en leidde tot grootschalige arrestaties van lokale politici en activisten³.

Op het gebied van *democratisch bestuur* beschrijft de Europese Dienst voor extern optreden (EDEO) India als een democratisch en pluralistisch land waar de grondwet van 1950, relevante wetgeving en gemandateerde instellingen dienen om de rechten van de burgers te waarborgen. De regering van India zet zich volgens EDEO in voor het verbeteren van de situatie van kansarme groepen en India heeft functionele gerechtelijke instellingen, geloofwaardige, transparante en inclusieve verkiezingen, evenals een actief maatschappelijk middenveld en een levendig medialandschap dat streeft naar verantwoording en actie door de overheid. Er zijn mensenrechteninstellingen op nationaal niveau en op het niveau van de deelstaten, die belangrijke mandaten hebben om de bescherming en bevordering van mensenrechten te waarborgen. Echter, structurele problemen zoals een gebrek aan institutionele capaciteit, ongelijke verdeling van middelen en toegang tot diensten, evenals een verankerde houding blijven een belemmering vormen voor de volledige bescherming van de mensenrechten⁴.

Het Country Report on Human Rights Practices over 2020 van het US State Department schrijft dat waarnemers de parlementsverkiezingen van 2019, waaraan meer dan 600 miljoen kiezers deelnamen, als vrij en eerlijk beoordeelden, hoewel er meldingen waren van geïsoleerde geweldsincidenten⁵.

In december 2019 keurde het Parlement de 'Citizenship Amendment Act' goed, die het mogelijk maakte voor niet-Moslims uit naburige staten met een moslimmeerderheid om Indiaas burgerschap te verkrijgen. De duidelijk discriminerende wet werd deels gezien als een poging om burgerschap te waarborgen voor Bengaalse hindoes, die staatloos werden door het nieuwe burgerregister in Assam⁶.

Zoals hierboven al kort vermeld, werd in 2019 Jammu en Kashmir in tweeën gesplitst. De gebieden kwamen daarmee onder het bestuur van de centrale autoriteiten te staan. In het daaropvolgende hardhandige optreden, werden duizenden inwoners vastgehouden door de autoriteiten, onder wie lokale politieke leiders. Ook werden mobiele telefonie- en internetdiensten stilgelegd en werd de bewegingsvrijheid beperkt. Vanaf december 2019 nam de overheid maatregelen om de situatie te normaliseren, waaronder gedeeltelijk herstel van de telefoon- en internetdiensten. Dit proces zette zich voort in 2020. De regering heeft de meeste politieke activisten vrijgelaten uit detentie. In januari 2020 heeft de overheid de internettoegang gedeeltelijk hersteld. De regering begon een proces om kiesdistricten opnieuw in te delen, maar kondigde geen tijdlijn aan voor de gemeenteraadsverkiezingen. In december 2020 vonden er verkiezingen voor lokale districten plaats, waarin een coalitie van oppositiepartijen in Kashmir de meerderheid van de zetels won⁷. Jammu en Kashmir vormen overigens nog altijd samen een 'union territory'. Bij de bestuurlijke herindeling is de regio Ladakh afgesplitst van Kashmir en tot een aparte 'union territory' gemaakt.

Voor wat betreft de *bescherming van het recht op vrijheid en veiligheid van de persoon* schrijft het US State Department dat er sprake was van onder meer onwettige en willekeurige executies,

³ <https://freedomhouse.org/country/india-kashmir/freedom-world/2021>,
<https://freedomhouse.org/country/india-kashmir/freedom-world/2020>,
<https://freedomhouse.org/country/india-kashmir/freedom-world/2019>

⁴ https://eeas.europa.eu/sites/default/files/2020_eu_human_rights_and_democracy_country_reports.pdf

⁵ <https://www.state.gov/reports/2020-country-reports-on-human-rights-practices/india/>, gepubliceerd 31 maart 2021.

⁶ <https://freedomhouse.org/country/india/freedom-world/2020>

⁷ <https://www.state.gov/reports/2020-country-reports-on-human-rights-practices/india/>

waaronder buitengerechtelijke executies door de politie, marteling en gevallen van wrede, onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing door sommige politie- en gevangenisfunctionarissen, willekeurige arrestatie en detentie door overheidsinstanties, zware en levensbedreigende gevangenisomstandigheden en politieke gevangenen of gedetineerden in bepaalde staten⁸. Human Rights Watch schrijft dat de Nationale Commissie voor de Rechten van de Mens 77 sterfgevallen in politiehechtenis, 1.338 sterfgevallen in gerechtelijke bewaring en 62 vermeende buitengerechtelijke executies heeft gemeld over de eerste tien maanden van 2020⁹. Freedom House verminderde de score op de dimensie 'civil liberties' met een punt vanwege de als buitensporig aangemerkte strenge pandemie-gerelateerde lockdown, die leidde tot de verplaatsing van miljoenen laagbetaalde migrerende werknemers onder gevaarlijke omstandigheden, waarbij sprake was van gewelddadige en discriminerende handhaving door politie en burgerwachten. Freedom House noemt verder dat de intimidatie significant toenam van journalisten, NGO's en anderen die zich kritisch toonden ten opzichte van de overheid¹⁰. Amnesty International en Human Rights Watch onderschrijven dit en melden dat de overheid in toenemende mate personen die zich kritisch toonden over de overheid en het overheidsbeleid, waaronder mensenrechtenactivisten en journalisten intimideerde en (willekeurig) arresteerde¹¹.

In Jammu en Kashmir, het noordoosten en gebieden met maoïstische opstandelingen kwamen ernstige misstanden voor, waaronder moorden op en marteling van personeel van de strijdkrachten, politie, regeringsfunctionarissen en burgers, en het rekruteren en inzetten van kindsoldaten. De Jammu en Kashmir Coalition of Civil Society (JKCCS) meldde 229 moorden in 107 incidenten in de eerste zes maanden van het jaar 2020. JKCCS meldde ook 32 buitengerechtelijke executies in de eerste helft van het jaar in Jammu en Kashmir¹².

Volgens Freedom House was Indiaas veiligheidspersoneel in 2020 betrokken bij martelingen, gedwongen verdwijningen en executies van vermoedelijke militanten en hun vermeende burgersympathisanten in Jammu en Kashmir. Dit bleef over het algemeen onbestraft¹³.

Voor wat betreft *vrijheid van meningsuiting* daalde de score van Freedom House met een punt vanwege het veelvuldige gebruik door de overheid van aanklachten wegens opruiing en andere aanklachten in de afgelopen jaren om de vrijheid van meningsuiting te ontmoedigen, waaronder discussie over een discriminerende burgerschapswet en de COVID-19-pandemie¹⁴. Amnesty International meldt in dit verband dat vanwege de pandemie nieuwe beperkingen op de vrijheid van meningsuiting en van vereniging werden opgelegd. Meer dan 50 journalisten werden aangehouden op grond van noodwetten tegen het verspreiden van desinformatie of *fake news*¹⁵.

Het US State Department schrijft dat de grondwet van India voorziet in vrijheid van meningsuiting, maar niet expliciet de persvrijheid vermeldt. De regering respecteerte dit recht over het algemeen, hoewel er verschillende gevallen waren waarin media die kritiek hadden op de regering onder druk zouden zijn gezet of zouden zijn lastiggevallen, onder meer door online trollen. Er waren ook berichten over extremisten die zich schuldig maakten aan moord, geweld en intimidatie jegens journalisten die kritiek hadden op de regering¹⁶.

India staat op de 142e plaats in de 2021 World Press Freedom Index van Reporters Sans Frontières. Ter vergelijking: Noorwegen staat momenteel op de eerste plaats en Eritrea op de 180ste plaats. In de 2020 stond India ook op de 142e plaats en in 2019 op de 140e plaats¹⁷.

⁸ <https://www.state.gov/reports/2020-country-reports-on-human-rights-practices/india/>

⁹ <https://www.hrw.org/world-report/2021/country-chapters/india>

¹⁰ <https://freedomhouse.org/country/india/freedom-world/2021>

¹¹ <https://www.hrw.org/world-report/2021/country-chapters/india>, <https://www.amnesty.org/en/location/asia-and-the-pacific/south-asia/india/report-india/>

¹² <https://www.state.gov/reports/2020-country-reports-on-human-rights-practices/india/>

¹³ <https://freedomhouse.org/country/india-kashmir/freedom-world/2021>

¹⁴ <https://freedomhouse.org/country/india/freedom-world/2021>

¹⁵ Everything you need to know about human rights in India 2020 - Amnesty International Amnesty International

¹⁶ <https://www.state.gov/reports/2020-country-reports-on-human-rights-practices/india>

¹⁷ <https://rsf.org/en/ranking/2021>, <https://rsf.org/en/ranking/2020> en <https://rsf.org/en/ranking/2019>

Volgens het US State Department waren onafhankelijke media in India actief en uitten zij over het algemeen een grote verscheidenheid aan standpunten. De wet verbiedt inhoud die religieuze gevoelens kan schaden of vijandschap tussen groepen kan veroorzaken, en de autoriteiten hebben deze bepalingen ingeroepen om gedrukte media, uitzendmedia, digitale mediaplatforms en publicatie of distributie van boeken te beperken.

Volgens verschillende journalisten is de persvrijheid in de loop van 2020 afgenomen. Er waren verschillende meldingen van journalisten en NGO's dat overheidsfunctionarissen, zowel op lokaal als op nationaal niveau, betrokken waren bij het tot zwijgen brengen of intimideren van kritische media door middel van fysieke intimidatie en aanvallen, druk uitoefenen op eigenaren, sponsors aanvallen, futiele rechtszaken aanmoedigen en in sommige gebieden het blokkeren van communicatiediensten, zoals mobiele telefoons en internet, en beperking van de bewegingsvrijheid¹⁸.

Reporters Sans Frontières beschrijft India als een van de gevaarlijkste landen ter wereld voor journalisten die hun werk goed willen doen, met vier journalisten die in 2020 zijn vermoord in verband met hun werk. Ze worden blootgesteld aan aanvallen, waaronder politiegeweld, hinderlagen door politieke activisten en represailles die zijn geïnitieerd door criminele groepen of corrupte lokale functionarissen¹⁹.

Met betrekking tot de *vrijheid van godsdienst* schrijft het US State Department dat de grondwet voorziet in gewetensvrijheid en het recht van alle individuen om vrijelijk religie te belijden, te beoefenen en te propageren. De grondwet schrijft daarnaast een seculiere staat voor, vereist dat de staat alle religies onpartijdig behandelt en verbiedt discriminatie op grond van religie. Tien van de 28 staten hebben wetten die religieuze bekingen beperken²⁰.

Er waren meldingen van religieus gemotiveerde moorden, aanvallen, rellen, discriminatie, vandalisme en acties die het recht om het eigen geloof te belijden en te spreken over de religieuze overtuiging beperkten^{21 22}. India komt voor in de *annual reports of the US commission on international religious freedom*. In het rapport van 2020 geeft de commissie aan dat in 2019 de voorwaarden voor godsdienstvrijheid drastisch verslechterden, waarbij religieuze minderheden onder toenemende dreiging staan. Na de herverkiezing van de Bharatiya Janata Party (BJP) in mei 2019, gebruikte de regering haar versterkte parlementaire meerderheid om beleid op nationaal niveau in te stellen dat de vrijheid van godsdienst in India schendt, vooral voor moslims. De regering stond toe dat geweld tegen minderheden en hun gebedshuizen straffeloos voortduurde, en was betrokken bij haatzaaiende uitslatingen en het aanzetten tot geweld²³. In het rapport van 2021 meldt de commissie dat deze negatieve ontwikkeling in 2020 werd voortgezet²⁴. Freedom House meldt dat het ook in 2020 voorkwam dat moslims en anderen werden aangevallen in verband met het vermeende slachten of mishandelen van koeien, die door hindoes als heilig worden beschouwd. In 2020, tijdens de eerste weken van de COVID-19-pandemie, werden moslims wijd en zijd beschuldigd van de verspreiding van het coronavirus, ook door functionarissen van de regerende partij. Het US State Department meldt dat christenen volgens de volkstelling van 2011 (het meest recente jaar waarvoor uitgesplitste cijfers beschikbaar zijn) de 3e groep in het land vormen met 2,3% van de bevolking en dat christenen verspreid door het hele land leven. In de eerste helft van 2020 zijn 293 incidenten tegen christenen gemeld tegen 208 in de eerste helft van 2019²⁵.

¹⁸ <https://www.state.gov/reports/2020-country-reports-on-human-rights-practices/india>

¹⁹ <https://rsf.org/en/india>

²⁰ <https://www.state.gov/reports/2020-report-on-international-religious-freedom/india/>

²¹ <https://www.state.gov/reports/2019-report-on-international-religious-freedom/india/>

²² <https://www.state.gov/reports/2020-country-reports-on-human-rights-practices/india/>

²³ https://www.uscifr.gov/sites/default/files/Tier2_INDIA.pdf,
https://www.uscifr.gov/sites/default/files/Tier2_INDIA_2019.pdf en
<https://www.uscifr.gov/sites/default/files/India.pdf>

²⁴ <https://www.uscifr.gov/sites/default/files/2021-04/2021%20Annual%20Report.pdf>

²⁵ <https://freedomhouse.org/country/india/freedom-world/2021>, <https://www.state.gov/reports/2020-report-on-international-religious-freedom/india/>

De UN Office of the High Commissioner of Human Rights (OHCHR) versterkte in 2020 haar pleidooi voor de bescherming van religieuze minderheden. In maart 2020 heeft OHCHR een amicus curiae-brief van de Hoge Commissaris bij het Hooggerechtshof ingediend, waarin haar standpunt over de 'Citizenship Amendment Act' wordt benadrukt, met de nadruk op bepalingen die de Indiase moslimbevolking discrimineren²⁶.

Het US State Department schrijft over de *vrijheid van vereniging* dat de wet erin voorziet en dat de regering dit recht over het algemeen respecteert²⁷. In september 2020 werd een wetswijziging goedgekeurd met betrekking tot buitenlandse financieringen van NGO's, waardoor het voor deze organisaties moeilijker werd hun werk te doen. De bankrekeningen van Amnesty International India werden bevroren, op basis van beschuldigingen van mogelijke schendingen van de wet, waaronder witwassen, waardoor het werk van de organisatie kwam stil te liggen. In december 2020 is een officieel gerechtelijk bevel uitgevaardigd, waardoor Amnesty International beperkt geld kan opnemen voor ondersteuning van het personeel. De zaak ligt momenteel ter toetsing voor bij de rechter²⁸.

Freedom House heeft de score van India wat betreft de vrijheden van NGO's met een punt verlaagd, omdat de regering wetgeving had uitgevaardigd om de beperkingen op buitenlandse financiering voor NGO's aan te scherpen en afzonderlijk de activa van Amnesty International bevroor, waardoor het gedwongen werd zijn activiteiten in het land stop te zetten²⁹.

Op het gebied van *bescherming tegen discriminatie en vervolging door derden* schrijft EDEO dat in 2020 steeds meer berichten kwamen over discriminatie, vooroordelen en geweld tegen minderheidsgroepen, waaronder religieuze minderheden. De rellen in Delhi begin 2020, met meer dan 50 doden, van wie de overgrote meerderheid moslims, gaven in het bijzonder aanleiding tot bezorgdheid. In sommige staten zijn wetten aangenomen die verwijzen naar een vermeende samenzwering door moslimmannen om hindoevrouwen door middel van een huwelijk te bekeren ('love jihad-laws'). De discriminatie van Dalit-vrouwen en -meisjes is bij wet verboden, maar blijft zorgwekkend³⁰.

In november 2020 begonnen protesten van honderdduizenden boeren van verschillende religies tegen de nieuwe landbouwwetten van de regering. Human Rights Watch meldt dat belangrijke leiders van de regeringspartij BJP, hun aanhangers op sociale media en regeringsgezinde media, de Sikhs hiervan de schuld te gaven. Ze beschuldigen Sikhs van separatisme. Op 8 februari 2021 sprak premier Narendra Modi in het parlement en beschreef hij mensen die deelnamen aan verschillende vreedzame protesten als 'parasieten' en noemde internationale kritiek op het toenemende autoritarisme in India een 'buitenlandse destructieve ideologie'³¹.

Het US State Departement en Freedom House schrijven dat verkrachting een serieus probleem bleef, met name waar het vrouwen uit de lagere kasten en religieuze minderheden betreft. De COVID-19-pandemie en de lockdown hebben geleid tot meer gevallen van huiselijk geweld. Ook vrouwen in conflictgebieden, zoals Jammu en Kashmir, het Noordoosten, Jharkhand en Chhattisgarh en kwetsbare Dalit of inheemse vrouwen, waren vaak slachtoffer van verkrachting of de dreiging daarvan^{32 33}.

²⁶ <https://www.ohchr.org/Documents/Publications/OHCHRreport2020.pdf>

²⁷ <https://www.state.gov/reports/2020-country-reports-on-human-rights-practices/india/>

²⁸ https://eeas.europa.eu/sites/default/files/2020_eu_human_rights_and_democracy_country_reports.pdf

²⁹ <https://freedomhouse.org/country/india/freedom-world/2021>

³⁰ https://eeas.europa.eu/sites/default/files/2020_eu_human_rights_and_democracy_country_reports.pdf

³¹ <https://www.hrw.org/news/2021/02/19/india-government-policies-actions-target-minorities>, gepubliceerd 19 februari 2021, geraadpleegd 8 juni 2021

³² <https://www.state.gov/reports/2020-country-reports-on-human-rights-practices/india/>

³³ <https://freedomhouse.org/country/india/freedom-world/2021> en <https://freedomhouse.org/country/india/freedom-world/2020>

In september 2018 oordeelde het hooggerechtshof dat de strafbaarheid van relaties van hetzelfde geslacht ongrondwettelijk was. Desondanks blijft discriminatie tegen LHBTI-personen bestaan, inclusief geweld en intimidatie^{34 35}.

In december 2019 heeft het parlement de Wet Bescherming rechten transgenders aangenomen, die discriminatie van transgenders verbiedt in onderwijs, gezondheidszorg, werk, huisvesting en andere zaken, die verband houden met openbare voorzieningen en diensten. Volgens berichten in de media beschouwden activisten delen van de wet als een schending van het recht om een geslacht te kiezen en als belemmerend voor de erkenning van transgenders. De bepalingen omvatten een vereiste voor transgenders om zich te registreren bij de overheid en om het bewijs te leveren dat ze een geslachtsveranderende operatie hebben ondergaan om erkend te worden onder de wet³⁶.

Met betrekking tot *toegang tot onafhankelijk onderzoek* schrijft EDEO dat nationale mensenrechteninstellingen, zoals de Nationale Mensenrechtencommissie (NHRC) en de mensenrechtencommissies van de deelstaten met hun promotie- en beschermingsmandaat een belangrijke rol blijven spelen³⁷. Het US State Department schrijft dat de autoriteiten gevangenen toestonden om klachten in te dienen bij mensenrechtencommissies, maar de autoriteit van de commissies strekte zich alleen uit tot het aanbevelen van autoriteiten om grieven te herstellen. De NHRC ontving en onderzocht het hele jaar door klachten van gevangenen over mensenrechtenschendingen, maar vertegenwoordigers van het maatschappelijk middenveld waren van mening dat maar weinig gevangenen klachten indienden uit angst voor vergelding door gevangenisbewakers of functionarissen³⁸.

Op het gebied van *toegang tot een onafhankelijke rechterlijke macht en toegang tot rechtsmiddelen* schrijft US State Department dat de wet voorziet in een onafhankelijke rechterlijke macht en dat de regering over het algemeen de onafhankelijkheid van de rechterlijke macht respecteert, maar het gerechtelijk apparaat werd geplaagd door vertragingen, capaciteitsproblemen en corruptie. De wet voorziet in het recht op een eerlijk en openbaar proces, behalve in procedures die betrekking hebben op staatsgeheimen of staatsveiligheid. Beklaagden genieten het vermoeden van onschuld en kunnen hun raadsman kiezen. De grondwet bepaalt dat de staat gratis juridisch advies moet verstrekken aan beklaagden die het zich niet kunnen veroorloven deze zelf te betalen om ervoor te zorgen dat kansen voor het verkrijgen van gerechtigheid aan geen enkele burger worden onttrokken, maar omstandigheden beperkten vaak de toegang tot competente raadslieden. Rechtbanken moeten vonnissen openbaar aankondigen en er zijn effectieve kanalen voor beroep op de meeste niveaus van het rechtssysteem³⁹.

De score die Freedom House geeft op de dimensie onafhankelijke rechtspraak is met een punt gedaald vanwege de ongebruikelijke benoeming van een onlangs gepensioneerd opperrechter in het Hogerhuis van het Parlement, een patroon van meer pro-overheidsbeslissingen door het Hooggerechtshof en de spraakmakende overplaatsing van een rechter nadat hij een uitspraak had gedaan die inging tegen de politieke belangen van de regering. Dit alles suggereerde volgens Freedom House een nauwere afstemming tussen de rechterlijke leiding en de regerende partij⁴⁰.

³⁴ <https://freedomhouse.org/country/india/freedom-world/2021> en <https://freedomhouse.org/country/india/freedom-world/2020>

³⁵

https://ilga.org/downloads/ILGA_World_State_Sponsored_Homophobia_report_global_legislation_overview_update_December_2020.pdf, pagina 101, gepubliceerd december 2020.

³⁶ <https://www.state.gov/reports/2020-country-reports-on-human-rights-practices/india/>

³⁷

https://eeas.europa.eu/sites/default/files/201007_eu_country_updates_on_human_rights_and_democracy_2019.pdf

³⁸ <https://www.state.gov/reports/2020-country-reports-on-human-rights-practices/india/>

³⁹ <https://www.state.gov/reports/2020-country-reports-on-human-rights-practices/india/>

⁴⁰ <https://freedomhouse.org/country/india/freedom-world/2021>

Over Jammu en Kashmir schrijft Freedom House dat de rechtbanken in de regio zijn gepolitiseerd en doorgaans fungeren als een verlengstuk van de Indiase uitvoerende en militaire autoriteit. De regering en veiligheidstroepen negeren vaak gerechtelijke bevelen die beperkingen opleggen aan hun acties. Rechten op een eerlijk proces, waaronder toegang tot een tijdig proces, worden gedeeltelijk belemmerd door grote achterstanden in zaken en periodieke stakingen van advocaten⁴¹.

India staat op de 69^e plaats in de Rule of Law Index 2020. Ter vergelijking; Denemarken staat op de eerste plaats en Venezuela op de 128ste (laatste) plaats. India stond in de Rule of Law Index 2019 op de 68ste plaats (uit 126). Regionaal gezien blijft India echter op de 3^e plaats (uit 6 landen) staan, gelijk aan 2019 en 2020⁴².

Conclusie

In september 2020 heeft een herbeoordeling van India als veilig land van herkomst plaatsgevonden waarin werd geconstateerd dat sprake was van een (aanmerkelijke) achteruitgang op de punten *democratisch bestuur*, *vrijheid van meningsuiting* en *vrijheid van godsdienst*. Op grond hiervan is de aanwijzing van India als veilig land van herkomst opgeschort in afwachting van een uitgebreidere beoordeling.

Op basis van het geactualiseerde en uitgebreide bronnenmateriaal komt naar voren dat de situatie in India sinds de vorige herbeoordeling verder achteruit is gegaan.

De achteruitgang doet zich met name voor in Jammu en Kashmir. In 2019 is de autonome status van Jammu en Kashmir ingetrokken en kwamen deze gebieden weer onder het gezag van de centrale autoriteiten van India te staan.

Daarnaast wordt voor heel India het beeld bevestigd dat er sprake is van ontwikkelingen die de politieke rechten van minderheden ondermijnen. Voorts is sprake van onwettige en willekeurige executies, foltering en willekeurige arrestaties en detenties.

Voor wat betreft de vrijheid van meningsuiting, waaronder de persvrijheid, en de godsdienstvrijheid, de vrijheid van vereniging en toegang tot een onafhankelijke rechterlijke macht en rechtsmiddelen ging de situatie in India verder achteruit.

In Bijlage I van de Procedurerichtlijn is – kort gezegd – bepaald dat een land als veilig land van herkomst wordt beschouwd wanneer kan worden aangetoond dat er algemeen gezien en op duurzame wijze geen sprake is van vluchtelingrechtelijke vervolging, of van foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in de zin van artikel 3 EVRM. Bij deze beoordeling wordt onder meer rekening gehouden met de mate waarin bescherming wordt geboden door:

1. De desbetreffende wetten en andere voorschriften van het betrokken land en de wijze waarop die worden toegepast;
2. De naleving van de rechten en vrijheden in het EVRM en/of het IVBPR en/of het Anti-folterverdrag, in het bijzonder met betrekking tot het recht op leven (artikel 2 EVRM), het verbod van foltering (artikel 3 EVRM), het verbod van slavernij en dwangarbeid (artikel 4, eerste lid, EVRM) en het verbod om straf op te leggen zonder dat daaraan een wettelijke bepaling voorafgaat (artikel 7 EVRM);
3. De naleving van het non-refoulementbeginsel overeenkomstig het Verdrag van Genève;
4. De beschikbaarheid van een systeem van daadwerkelijke rechtsmiddelen tegen schendingen van voornoemde rechten en vrijheden.

Uit de herbeoordeling komt naar voren dat de situatie in Jammu en Kashmir op een niveau is gekomen waarvan niet meer gezegd kan worden dat nog wordt voldaan aan de vereisten die de Procedurerichtlijn stelt voor het aanmerken van een land als veilig land van herkomst.

⁴¹ <https://freedomhouse.org/country/india-kashmir/freedom-world/2021>

⁴² <https://worldjusticeproject.org/rule-of-law-index/country/2020/India/india> en <https://worldjusticeproject.org/rule-of-law-index/country/2019/India/india>

Voor het overige is de situatie in India achteruitgegaan, maar in algemene zin is het niveau waarop bescherming wordt geboden tegen vervolging nog voldoende hoog, zodat het gerechtvaardigd is om de aanwijzing als veilig land voort te zetten.

De geconstateerde achteruitgang geeft aanleiding om religieuze minderheden, Dalit-vrouwen en -meisjes en journalisten uit te zonderen van de aanwijzing van India als veilig land van herkomst. Daarnaast dient er verhoogde aandacht te zijn voor de mogelijkheid dat de situatie anders kan zijn voor personen die zich kritisch toonden over de overheid en het overheidsbeleid en als gevolg daarvan problemen hebben ondervonden, waaronder bijvoorbeeld (mensenrechten)activisten, academici en demonstranten.

De aanwijzing van India als veilig land van herkomst wordt voortgezet, met uitzondering van de 'union territory' Jammu en Kashmir en met uitzondering van religieuze minderheden, zoals moslims en christenen, alsmede Dalit-vrouwen en -meisjes en journalisten. Verder geldt verhoogde aandacht voor personen die zich kritisch toonden over de overheid en het overheidsbeleid en als gevolg daarvan problemen hebben ondervonden, waaronder bijvoorbeeld mensenrechtenactivisten, academici en demonstranten.